

แนวทางการยกระดับคุณภาพสินค้าบ้าน ๆ สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

อัจฉรา ผ่องพิทยา

*อาจารย์ประจำสาขาวิชาการจัดการวิศวกรรมการผลิตและโลจิสติกส์
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

บทนำ

ประเทศไทยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ดั้งเดิมมากมาย ที่ส่งผลเป็นองค์ความรู้ ทักษะ ความสามารถต่อการผลิต การแปรรูปสิ่งของต่างๆ หรือวัตถุดิบให้กลายเป็นของชิ้นใหม่ รูปแบบใหม่ อาจอยู่ในรูปแบบของกิน ของใช้ เช่น อาหารคาว อาหารหวาน เครื่องดื่ม เสื้อผ้า เครื่องประดับ ฯลฯ โดยใช้ความรู้และทักษะฝีมือจากในด้านศิลปหัตถกรรม ด้านคหกรรม ด้านเกษตรกรรม เป็นต้น มาแปรรูปทำให้มีสินค้าประจำถิ่นในภูมิภาคต่างๆ เช่น ผ้าทอในภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคใต้ ก็จะมีเอกลักษณ์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่นนั้นได้อย่างน่าสนใจ เช่น ผ้าปาเต๊ะ ผ้าบาติกของภาคใต้ ผ้าไหมทอมือของภาคอีสาน ผ้าไหมแพรวา หรือผ้าฝ้ายทอมือของภาคเหนือ งานจักสานจากกระจูดในราธิวาส งานสานจากต้นกกเป็นเสื้อจันทบูร ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ทรงคุณค่า สามารถเพิ่มมูลค่าให้สูงขึ้นได้ โดยการยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง โดยสามารถรับรองคุณภาพหรือประกันคุณภาพสินค้านั้น ๆ ให้เป็นมาตรฐาน

สินค้าชุมชน

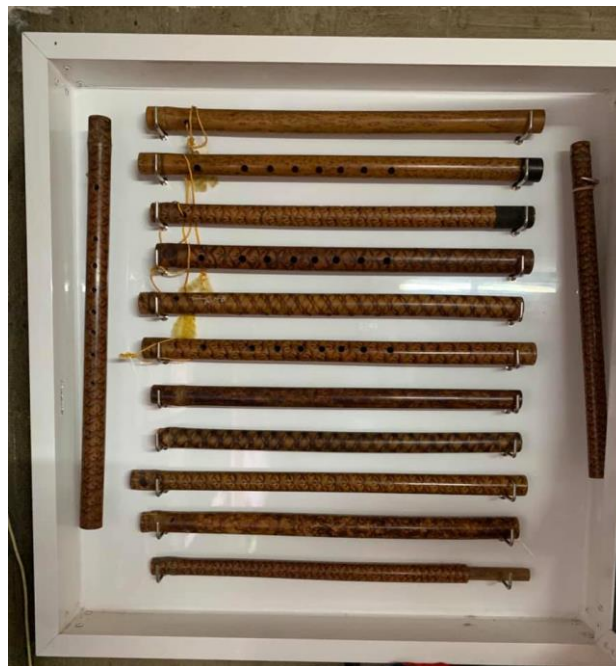
สินค้าชุมชน หมายถึง การผลิตสินค้าที่ดำเนินการโดยชาวบ้านในชุมชนที่ไม่จำเป็นต้องเกิดจากการรวมตัวกันของคนในชุมชนเพื่อผลิตสินค้า โดยนำทรัพยากรท้องถิ่นที่มีอยู่ในชุมชนมาผลิตหรือแปรรูป ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เพื่อสร้างรายได้ให้กับตนเอง

ดังนั้น สินค้าชุมชน จึงเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้สามารถพึ่งตนเองได้ และเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของชุมชน รวมถึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสร้างความเท่าเทียม ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นฐานรากทางเศรษฐกิจที่มั่นคง (ศศิชา หมดมลทิล,2563)

ตัวอย่างสินค้าชุมชน

ภาพที่ 1 ชาใบหม่อน ชุมชนประสานมิตร แขวงหิรัญรูจี

ภาพที่ 2 ชุดยาลาว ชุมชนบางไผ่ไก่ แขวงหิรัญรูจี

ภาพที่ 3 ขนมปังขิง ชุมชนแขวงทิดริญรุจี

ภาพที่ 4 เครื่องดื่มน้ำสมุนไพร ชุมชนแขวงทิดริญรุจี

ความเป็นมาของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เป็นมาตรฐานรับรองคุณภาพสินค้าชุมชน ที่ดำเนินการโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) กระทรวงอุตสาหกรรม ได้ดำเนินงานโครงการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน เริ่มแรก ในเวลา 5 ปี เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือสินค้าพื้นบ้าน สอดคล้องและรองรับกับนโยบายรัฐบาลในการยกระดับสินค้าโอท็อป (OTOP) เพื่อให้ชุมชนแต่ละแห่งได้ใช้ภูมิปัญญาที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนเองในการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ ในการแปรรูปและจำหน่ายสู่กลุ่มลูกค้า ทำให้เป็นการประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับแก่ลูกค้า ดังนั้น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ผลิตภัณฑ์ชุมชนเป็นที่รู้จักของลูกค้าในวงกว้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. พัฒนาลินค้าชุมชนให้มีคุณภาพได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
2. เผยแพร่สินค้าชุมชนของประเทศไทยให้เป็นที่รู้จักของลูกค้า และสามารถซื้อสินค้าได้อย่างมั่นใจ
3. สนับสนุนให้มีการพัฒนาสินค้าอย่างต่อเนื่อง เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของธุรกิจชุมชน

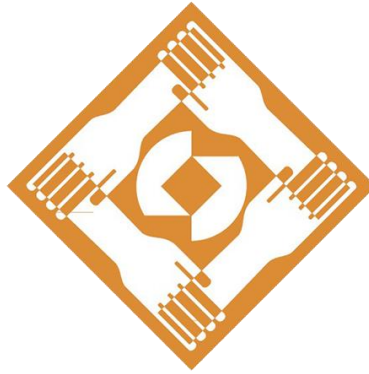
การดำเนินงานด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

1. ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ จะมีข้อกำหนดมาตรฐานที่เหมาะสมกับสภาพลักษณะของสินค้าชุมชน เป็นที่ยอมรับของผู้เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้ผลิตสามารถปฏิบัติตามมาตรฐานได้ง่าย
2. ด้านการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน จะทำการรับรองและการตรวจติดตามผล ทดสอบตัวอย่างสินค้า และกำหนดรูปแบบเครื่องหมายรับรอง มีการประชาสัมพันธ์ถึงลูกค้า ทำให้สินค้าชุมชนมีคุณภาพ ลูกค้าเกิดความเชื่อถือ
3. ด้านพัฒนาผู้ผลิตในชุมชน โดยจะมีผู้เชี่ยวชาญไปฝึกอบรมให้ความรู้ ให้คำปรึกษาแนะนำ ในสถานที่ทำการผลิต จนทำให้ผลิตภัณฑ์นั้นสามารถขอรับการรับรองได้
4. ด้านการประชาสัมพันธ์ สร้างการรับรู้ โดยแนะนำสินค้าผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนา โดยเริ่มจากผู้นำชุมชนที่ผลิตสินค้าชุมชน และบอกต่อโดยเน้นการใช้สื่อท้องถิ่น เน้นถึงความสำเร็จของผู้ผลิตที่ได้รับการรับรองแล้ว ยกย่องในความสำเร็จของสินค้าชุมชนตามวิถีมุมปัญญาท้องถิ่น ทำให้ผู้ผลิตเกิดทัศนคติที่ดีต่อการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ได้กำหนดนิยามของมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนไว้ว่า “ข้อกำหนดคุณลักษณะของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยชุมชน มีภูมิปัญญาท้องถิ่นและเอกลักษณ์เฉพาะ อยู่บนพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ และเป็นที่ยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง”

เครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มีลักษณะเป็นรูปมือประสานต่อเนื่องกันภายในกรอบสี่เหลี่ยมจัตุรัส เอียงเป็นมุม 45 องศา มีสัดส่วนของเครื่องหมายตามรูป ก และมีขนาดเท่าใดก็ได้ ดังภาพที่ 5

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน มผช.

ภาพที่ 5 เครื่องหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
(ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)

ประโยชน์ที่ได้รับจากมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

1. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจ ในการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ
2. ผู้ผลิตสามารถผลิตสินค้าที่มีคุณภาพได้มากขึ้น
3. ทำให้ลูกค้ามีความมั่นใจในคุณภาพสินค้า และทำให้เป็นที่ต้องการของตลาด
4. ผู้ผลิตสามารถนำสินค้าเข้ารับการคัดสรรเป็นสินค้าโอท็อประดับดาว (OTOP Product Champion)
5. ผู้ผลิตได้รับการส่งเสริมการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ที่เหมาะสมจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน หมายถึง การให้การรับรองคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ทำโดยผู้ทำผลิตภัณฑ์ชุมชน ตาม มผช. โดยหน่วยรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบรับรองผลิตภัณฑ์ชุมชนตามข้อกำหนด มผช. ดำเนินการโดยสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด (สอจ.) ซึ่งจะเรียกว่า “หน่วยรับรอง”

ปัจจุบันจากฐานข้อมูลมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีผู้ได้รับการรับรอง ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พบว่า จำนวนมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนรวมทั้งหมด 685 มาตรฐาน และมีผู้ได้รับการรับรองจำนวนรวมทั้งหมด 15,620 ราย (สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม, 2564:

<https://tcps.tisi.go.th/public/certificatestandard.aspx>) ตัวอย่างเช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าบาติก มาตรฐานเลขที่ มผช.51/2557 มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผลิตภัณฑ์กระดาษหนึ่งผสม มาตรฐานเลขที่มผช.1488/2559

กระบวนการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

1. เมื่อได้รับคำขอแล้ว หน่วยรับรองจะดำเนินการ ดังนี้

1.1 ตรวจสอบประสิทธิภาพของสถานที่ทำและตรวจประเมินความพร้อมของผลิตภัณฑ์เบื้องต้น เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ทำผลิตภัณฑ์ชุมชนมีศักยภาพในการดำเนินการและมีความพร้อมในการทำผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ

1.2 ตรวจสอบสถานที่ทำและเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ทำผลิตภัณฑ์มีสถานที่ทำและการควบคุมคุณภาพสำหรับผลิตภัณฑ์ที่ยื่นขอที่เหมาะสม และเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์เพื่อส่งตรวจสอบตามเกณฑ์ที่กำหนด

หน่วยรับรองขอสงวนสิทธิ์ในการพิจารณายกเลิกคำขอ หากผู้ยื่นคำขอไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

2. การพิจารณาตัดสินให้การรับรอง

หน่วยรับรองจะนำเสนอคณะพิจารณาตัดสินให้การรับรอง มผช. ก็ต่อเมื่อ

2.1 ผลการตรวจประเมินสถานที่ทำพบว่า มีการควบคุมคุณภาพผลิตภัณฑ์เป็นไปตามที่กำหนด

2.2 ผลการตรวจสอบหรือทดสอบตัวอย่างผลิตภัณฑ์เป็นไปตามมาตรฐาน มผช. ที่ขอรับการรับรอง

3. การออกใบรับรอง

เมื่อคณะพิจารณาตัดสินให้การรับรองมีมติให้การรับรอง หน่วยรับรองจะดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 จัดทำใบรับรองให้แสดงเครื่องหมาย มผช. ตามแบบที่กำหนด ใบรับรองมีอายุ 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ให้มีมติให้การรับรอง

3.2 จัดทำรายชื่อผู้ได้รับการรับรองเพื่อการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อไป

ตัวอย่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มพช.)

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ที่มีการกำหนดและแก้ไข ปี ๒๕๖๓

- หน้ากากผ้า** มพช. ๑๕๕๕/๒๕๖๓
- ดอกไม้ทอด หรือ ดอกไม้อบ** มพช. ๑๕๕๒/๒๕๖๓
- คางกุ้งปรุงรสพร้อมบริโภค** มพช. ๑๕๕๑/๒๕๖๓
- สมุนไพรทอด** มพช. ๖๘๒/๒๕๖๓
- เนื้อปลาร้าผัดแห้ง** มพช. ๘๗๗/๒๕๖๓
- ผลิตภัณฑ์เนยเทียมจากถั่ว** มพช. ๑๐๑๒/๒๕๖๓
- เส้นกวยจั๊บญวนแห้ง** มพช. ๑๔๑/๒๕๖๓
- ขนมปังกรอบ** มพช. ๕๒๓/๒๕๖๓
- น้ำต้มยำ** มพช. ๑๕๕๓/๒๕๖๓
- น้ำแกงส้ม** มพช. ๘๕๕/๒๕๖๓
- ทุเรียนอัดชั้นรูป** มพช. ๑๕๕๗/๒๕๖๓
- กวยจั๊บสำเร็จรูป** มพช. ๑๕๕๔/๒๕๖๓
- ครีมเนื้อทุเรียน** มพช. ๑๕๕๖/๒๕๖๓
- มะพร้าวชั้นหวาน** มพช. ๑๕๕๕/๒๕๖๓
- งาเคลือบ** มพช. ๑๕๕๘/๒๕๖๓
- งาคั่ว** มพช. ๖๘๖/๒๕๖๓

สามารถค้นหารายละเอียดมาตรฐาน นพช. ได้ใน website: tisi.go.th

ภาพที่ 6 ตัวอย่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

(ที่มา : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม)

แนวทางการยกระดับเพื่อการพัฒนาสินค้าชุมชน

ศศิชา หมดมลทิล (2563) ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน ได้นำเสนอแนวทางการยกระดับเพื่อการพัฒนาสินค้าชุมชน จะต้องสอดคล้องกับความต้องการและศักยภาพของชุมชน เนื่องจากแต่ละชุมชนมีจุดเด่นและจุดด้อยที่แตกต่างกัน รวมถึงความพร้อมในด้านงบประมาณ โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งสำคัญมาก คือ บุคลากรที่ต้องมีใจที่มุ่งพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์ของชุมชน ซึ่งภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงควรทำความรู้จักกับชุมชนเพื่อให้ทราบถึงความต้องการและศักยภาพที่แท้จริงที่มีอยู่ของชุมชน เช่น บางชุมชนอาจมีความต้องการขยายช่องทางการขาย แต่ในขณะที่บางชุมชนต้องการที่จะพัฒนาแปรรูปหรือพัฒนาบรรจุภัณฑ์ของสินค้า เป็นต้น ซึ่งการรู้จักและเข้าใจชุมชน จะทำให้สามารถพัฒนาตามแนวทางการยกระดับสินค้าชุมชนได้อย่างตรงจุด และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน ดังภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แนวทางการยกระดับเพื่อการพัฒนาสินค้าชุมชน

(ที่มา : ศศิชา หมดมลทิล ,2563)

สรุป

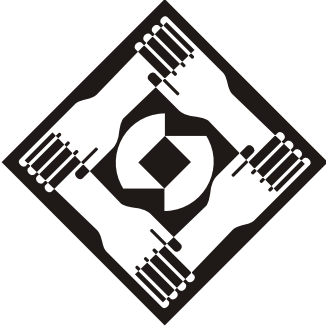
สินค้าชุมชน เกิดจากการที่ผู้ผลิตในชุมชนนั้น ๆ ได้นำวัตถุดิบมาแปรรูปโดยใช้ความรู้ ความสามารถในภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่ม เช่น นำผักมาแปรรูปเป็นอาหารหมักดอง การนำผลไม้ เช่น กลั้ว น้ำว้ามาแปรรูปเป็นกลั้วตาก กลั้วกวน การนำพืชผักสมุนไพรมาแปรรูปเป็นน้ำพริกแบบต่าง ๆ เป็นต้น ทำให้ยืดอายุของวัตถุดิบโดยเฉพาะพืชผลจากภาคเกษตรกรรมที่มีอายุสั้นให้เกิดเป็นสินค้าใหม่ และลดความสูญเสียเปล่าในทรัพยากรต่าง ๆ ดังนั้น จึงควรเร่งส่งเสริมให้ผู้ผลิตสินค้าชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจในการพัฒนาคุณภาพสินค้า สามารถดำเนินการยกระดับคุณภาพสินค้าให้ได้การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์เป็นที่น่าเชื่อถือแก่ผู้ซื้อ ดังตัวอย่างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนผลิตภัณฑ์ผ้าบาติก ในภาคผนวก ทำยบบทความนี้

เอกสารอ้างอิง

ศศิชา หมดมลทิล. 2563. **ยกระดับฐานรากด้วยสินค้าชุมชน**. หน่วยวิเคราะห์เศรษฐกิจฐานราก ส่วนเศรษฐกิจฐานราก ศูนย์วิจัยธนาคารออมสิน. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2565. จากเว็บไซต์ https://www.gsbresearch.or.th/wp-content/uploads/2020/03/GR_hotissue_yok_ra_darp_1_63_detail-1.pdf.

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2565. **มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2565. จากเว็บไซต์ https://www.tisi.go.th/website/thaicommunity/cps_history

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2565. **บัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน**. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2565. จากเว็บไซต์ <https://tcps.tisi.go.th/public/certificatestandard.aspx>

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๕๑/๒๕๕๗

ผ้าบาติก

BATIK FABRICS

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 59.080.30

ISBN 978-616-231-636-4

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ผ้าบาติก

มผช.๕๑/๒๕๕๗

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐
โทรศัพท์ ๐-๒๒๐๒-๓๓๓๔-๕

ประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ฉบับที่ ๑๙๑๒ (พ.ศ. ๒๕๕๗)
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
ผ้าบาติก

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าบาติก มาตรฐานเลขที่ มผช.๕๑/๒๕๕๒ และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน คณะที่ ๒ มีมติในการประชุมครั้งที่ ๒๑-๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าบาติก มาตรฐานเลขที่ มผช.๕๑/๒๕๕๒ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าบาติก ขึ้นใหม่

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๑๕๕๖ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และออกประกาศ กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ผ้าบาติก มาตรฐานเลขที่ มผช.๕๑/๒๕๕๗ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้าย ประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

อุทิศ ศรีหนองโคตร

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ผ้าบาติก

๑. ขอบข่าย

- ๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมเฉพาะผ้าบาติกที่อยู่ในลักษณะเป็นผืน โดยใช้ผ้าที่ทำจากเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยประดิษฐ์ และเส้นใยผสม อย่างใดอย่างหนึ่งหรือใช้ผ้าผืนสำเร็จรูป

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

- ๒.๑ ผ้าบาติก หมายถึง ผ้าที่ใช้เทคนิคการทำลวดลายโดยใช้วิธีเขียนหรือพิมพ์เส้นเทียนด้วยเทียนหรือวัสดุอื่น เช่น แป้งเปียก ลงบนส่วนของผืนผ้าที่ไม่ต้องการให้ติดสี หรือใช้วิธีพิมพ์บล็อก ระบายสี หรือย้อมสี (ย้อมเย็น) ในส่วนที่ต้องการให้ติดสี (ดูตัวอย่างรูปที่ ๑)
- ๒.๒ เส้นใยธรรมชาติ (natural fibres) หมายถึง เส้นใยที่มาจากพืช เช่น ฝ้าย ลินิน ป่าน กัญชง และเส้นใยที่มาจากสัตว์ เช่น ขนสัตว์ ไหม
- ๒.๓ เส้นไหมแท้ หมายถึง เส้นใยโปรตีนที่ได้จากตัวหนอนไหม
- ๒.๔ เส้นใยประดิษฐ์ (man-made fibres) หมายถึง เส้นใยสังเคราะห์ เช่น พอลิเอสเตอร์ ไนลอน อะคริลิก และเส้นใยกึ่งสังเคราะห์ (regenerated fibres) เช่น แอซีเตต เรยอน
- ๒.๕ เส้นใยผสม หมายถึง เส้นใยธรรมชาติผสมกับเส้นใยธรรมชาติ เส้นใยธรรมชาติผสมกับเส้นใยประดิษฐ์ หรือเส้นใยประดิษฐ์ผสมกับเส้นใยประดิษฐ์ เช่น ฝ้ายผสมกับไหม ฝ้ายผสมพอลิเอสเตอร์ เรยอนผสมพอลิเอสเตอร์

รูปที่ ๑ ตัวอย่างผ้าบาติก
(ข้อ ๒.๑)

๓. ขนาด

๓.๑ ความกว้างและความยาว

ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก

การทดสอบให้ใช้อุปกรณ์วัดที่ทำจากไม้หรือโลหะที่มีความละเอียดไม่น้อยกว่า ๑ มิลลิเมตร หรือ ๑ ส่วน ๘ นิ้ว แล้วแต่กรณี และมีความยาวไม่น้อยกว่า ๑ เมตร

๔. คุณลักษณะที่ต้องการ

๔.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องสะอาดและอยู่ในสภาพเรียบร้อย มีสีและลวดลายสวยงามผสมผสานกลมกลืนตลอดทั้งผืนผ้า เส้นเทียนต้องคมชัดทั้งด้านหน้าและด้านหลังของผืนผ้า ยกเว้นผ้าที่มีผิวสัมผัสไม่เรียบ เช่น ผ้าฝ้ายปั่นมือ ผ้าใยกล้วยง ไม่มีข้อบกพร่องที่เกิดจากกรรมวิธีการทำและมีผลเสียต่อการใช้งานให้เห็นอย่างชัดเจน เช่น การลงสีไม่สม่ำเสมอ มีรอยต่าง

๔.๒ เอกลักษณะ

ต้องมีลักษณะเฉพาะของผ้าบาติก คือ สามารถมองเห็นลวดลายทั้งสองด้าน ยกเว้นผ้าที่มีผิวสัมผัสไม่เรียบ เช่น ผ้าฝ้ายปั่นมือ ผ้าใยกล้วยง

เมื่อตรวจสอบตามข้อ ๔.๑ แล้ว ผลการตรวจสอบลักษณะทั่วไปและเอกลักษณะของผู้ตรวจสอบแต่ละคนต้องไม่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งไม่ผ่าน

๔.๓ ชนิดเส้นใยที่ใช้หรือชนิดเส้นใยของผ้าที่ใช้

ต้องเป็นไปตามที่ระบุไว้ที่ฉลาก

การทดสอบให้ปฏิบัติตามข้อ ๔.๒

๔.๔ ความเป็นกรด-ด่าง

ต้องอยู่ระหว่าง ๕.๐ ถึง ๘.๐ ยกเว้นกรณีย้อมหม้อมหรือครามต้องอยู่ระหว่าง ๕.๐ ถึง ๘.๕

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๓๒ ความเป็นกรด-ด่างของสารที่สกัดด้วยน้ำ มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๓๒

๔.๕ สีเอโซที่ให้แก่โรแมติกแอมีน ๒๔ ตัว (รายละเอียดตั้งในภาคผนวก ก.) (ยกเว้นสีย้อมธรรมชาติ)

แอมโรแมติกแอมีนแต่ละตัวต้องไม่เกิน ๓๐ มิลลิกรัมต่อกิโลกรัม

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม BS EN 14362 Part 1

๔.๖ การเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง

ต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๒๑ การเปลี่ยนแปลงขนาดภายหลังการซักและทำให้แห้ง มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๒๑ ซักโดยใช้เครื่องซักผ้าแบบ ก. (เครื่องซักผ้าแบบบรรจุด้านหน้า) เลขที่วิธีทดสอบเทียบเท่าการซักด้วยมือ และทำให้แห้งโดยวิธีแขวนราว

๔.๗ ความคงทนของสีต่อการซัก

ต้องไม่น้อยกว่าเกรดสเกลระดับ ๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี ยกเว้นกรณีย้อมสีธรรมชาติต้องไม่น้อยกว่าเกรดสเกลระดับ ๒-๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๓ ความคงทนของสีต่อการซัก ด้วยสบู่ หรือสบู่และโซดา มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๓ โดยใช้วิธีทดสอบ A (1)

๔.๘ ความคงทนของสีต่อเหงื่อ ทั้งสภาพกรดและสภาพด่าง

ต้องไม่น้อยกว่าเกรดสเกลระดับ ๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี ยกเว้นกรณีย้อมสีธรรมชาติต้องไม่น้อยกว่าเกรดสเกลระดับ ๒-๓ ทั้งการเปลี่ยนสีและการเปื้อนสี

การทดสอบให้ปฏิบัติตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๔ ความคงทนของสีต่อเหงื่อ ทั้งสภาพกรดและสภาพด่าง มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๔

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้หุ้มห่อหรือบรรจุผ้าบาติกในบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม สะอาด แห้ง เรียบร้อย และสามารถป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับผ้าบาติกได้

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ฉลากหรือบรรจุภัณฑ์ผ้าบาติกทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตามชื่อ มผช.)

(๒) เอกลักษณ์

(๓) ชนิดเส้นใยที่ใช้หรือชนิดเส้นใยของผ้าที่ใช้ทำ

(๔) ความกว้างและความยาว เป็นนิ้วหรือเซนติเมตร

(๕) กรณีใช้สีธรรมชาติให้ระบุ พร้อมส่วนของพืชที่ใช้ เช่น สีส้มจากเมล็ดคำแสด

(๖) ข้อเสนอแนะในการใช้และการดูแลรักษา

(๗) ประวัติผลิตภัณฑ์ (ถ้ามี)

(๘) เดือน ปีที่ทำ

(๙) ชื่อผู้ทำหรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง หรือเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

ตัวอย่างการแสดงฉลาก

ผ้าบาติก

เอกลักษณ์ สามารถมองเห็นลวดลายทั้งสองด้าน

ฝ้าย 100 % สีย้อมธรรมชาติ สีส้มจากเมล็ดคำแสด

กว้าง × ยาว เซนติเมตร × เซนติเมตร

ประวัติ/ตำนาน (ถ้ามี)

เดือนปีที่ทำ

ข้อแนะนำในการใช้งาน/ดูแล

ชื่อผู้ผลิต ที่อยู่

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง ผ้าบาติกที่ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ที่ทำหรือส่งมอบหรือซื้อขายในระยะ เวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบขนาด ลักษณะทั่วไป เอกลักษณะ การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๑ ตัวอย่าง เมื่อตรวจสอบแล้ว ตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ข้อ ๔.๑ ข้อ ๔.๒ ข้อ ๕. และข้อ ๖. ทุกรายการ จึงจะถือว่าผ้าบาติก รุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบชนิดเส้นใยที่ใช้หรือชนิดเส้นใยของผ้าที่ใช้ ความเป็นกรด-ด่าง สีเอโซที่ให้ออโรแมติกแอมีน ๒๔ ตัว (ยกเว้นสีย้อมธรรมชาติ) การเปลี่ยนแปลงขนาด ภายหลังการซักและทำให้แห้ง ความคงทนของสีต่อการซัก และความคงทนของสีต่อเหงื่อ ทั้งสภาพกรด และสภาพด่าง ให้ใช้ตัวอย่างที่ผ่านการทดสอบตามข้อ ๗.๒.๑ เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๔.๓ ถึงข้อ ๔.๘ ทุกรายการ จึงจะถือว่าผ้าบาติกรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างผ้าบาติกต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าผ้าบาติกรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๘. การทดสอบ

๘.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไปและเอกลักษณะ

๘.๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ ประกอบด้วยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการตรวจสอบผ้าบาติกอย่างน้อย ๓ คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจโดยอิสระ ในแต่ละลักษณะของผลการตรวจสอบให้ตัดสินว่าผ่านหรือไม่ผ่านเท่านั้น

๘.๑.๒ ให้คลี่ผ้าออกจากพับหรือชิ้น ซึ่งผ้าในที่มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ โดยให้เส้นด้ายพุ่งอยู่ตามแนวนอนระดับสายตา แล้วตรวจพินิจ

๘.๒ การทดสอบชนิดเส้นใยที่ใช้

๘.๒.๑ การตรวจลักษณะทั่วไปของเส้นใยโดยใช้สมบัติทางกายภาพและกล้องจุลทรรศน์

๘.๒.๑.๑ ให้แยกเส้นด้ายยืนและเส้นด้ายพุ่งออกจากกัน หากเส้นด้ายมีความแตกต่างกันในเรื่องของสี ความเงา ขนาด หรือลักษณะอื่น ๆ ให้แยกเส้นด้ายออกเป็นแต่ละกลุ่มตามลักษณะทางกายภาพ และแยกทดสอบ

๘.๒.๑.๒ วางเส้นใยจำนวนเล็กน้อยลงบนแผ่นสไลด์ เชี่ยวเส้นใยให้ออกจากกัน แล้วหยดน้ำมันแร่หรือของเหลวอื่น ๆ ลงไปหนึ่งหยด ปิดทับด้วยแผ่นแก้วบาง แล้วตรวจสอบลักษณะเส้นใยด้วยกล้องจุลทรรศน์

๘.๒.๑.๓ สังเกตลักษณะตามยาวของเส้นใยและแยกประเภทของเส้นใยเป็น ๔ กลุ่ม ดังนี้

(๑) เส้นใยที่มีเกล็ดที่ผิว ได้แก่ เส้นใยกลุ่มเส้นใยขนสัตว์

(๒) เส้นใยที่มีเส้นขีดขวาง (cross markings) ตามแนวยาวของเส้นใย ได้แก่ เส้นใยในกลุ่มเส้นใยพืช ยกเว้นเส้นใยฝ้าย

(๓) เส้นใยที่มีการบิดเป็นเกลียวจะเป็นเส้นใยฝ้าย

(๔) เส้นใยอื่น ๆ ได้แก่ เส้นใยประดิษฐ์ทุกชนิด

หมายเหตุ รายละเอียดและรูปร่างแสดงลักษณะภายนอกของเส้นใยเมื่อดูด้วยกล้องจุลทรรศน์ให้ดูในมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม วิธีทดสอบสิ่งทอ เล่ม ๑๕ ชนิดเส้นใย มาตรฐานเลขที่ มอก.๑๒๑ เล่ม ๑๕

๘.๒.๒ การเผาไหม้ของเส้นใย

๘.๒.๒.๑ ใช้ปากคีบจับเส้นใยจำนวนเล็กน้อยแล้วนำไปจ่อข้างเปลวไฟ สังเกตว่าเส้นใยมีการหลอม หรือหดตัวจากเปลวไฟหรือไม่

๘.๒.๒.๒ เลื่อนเส้นใยเข้าไปในเปลวไฟช้า ๆ และระมัดระวัง สังเกตดูว่าเส้นใยติดไฟหรือไม่ เมื่อเส้นใยติดไฟดีแล้วค่อย ๆ นำเส้นใยออกจากเปลวไฟ แล้วสังเกตดูว่าเส้นใยยังติดไฟต่อหรือไม่

๘.๒.๒.๓ ถ้าเส้นใยยังติดไฟอยู่ให้เป่าไฟให้ดับ แล้วดมกลิ่นควันพร้อมทั้งสังเกตดูสีและลักษณะของเถ้าที่เหลือ

๘.๒.๒.๔ เปรียบเทียบปฏิกิริยาต่อเปลวไฟและลักษณะการเผาไหม้กับ ตารางที่ ๑ การเผาไหม้ของเส้นใย หรือเปรียบเทียบกับเส้นใยที่ทราบชนิดแล้ว กรณีที่มีสารหน่วงไฟของเส้นใยบางชนิด เช่น ฝ้าย เรยอน แอซีเตต อาจทำให้ลักษณะการติดไฟ กลิ่น ลักษณะเถ้าเส้นใยเหล่านั้นเปลี่ยนไป ส่วนเส้นใยที่มีสีโดยเฉพาะสีจากสารสี (pigment) จะมีสีติดค้างอยู่ในเถ้า

๘.๒.๒.๕ เส้นใยบางชนิดจะมีกลิ่นจากการเผาไหม้ที่เป็นลักษณะเฉพาะตัว คือ เส้นใยขนสัตว์และเส้นใยประดิษฐ์ที่ทำจากโปรตีน (azlon) จะมีกลิ่นเหมือนผมหรือขนนกไหม้ไฟ เส้นใยพืชและเรยอน จะมีกลิ่นเหมือนกระดาษไหม้ไฟ ยางและเส้นใยประดิษฐ์ชนิดอื่นๆ เช่น อะคริลิก ไนลอน และ สเปนเดกซ์จะมีกลิ่นเฉพาะตัวที่สามารถบอกได้จากประสบการณ์

ตารางที่ ๑ การเผาไหม้ของเส้นใย
(ข้อ ๘.๒.๒)

ชนิดเส้นใย ลักษณะ ที่ปรากฏ	หลอมตัว เมื่อเข้าใกล้ เปลวไฟ	หดตัว จาก เปลวไฟ	ลุกไหม้ขณะ อยู่ใน เปลวไฟ	ไหม้ลุกลามเมื่อ ออกจาก เปลวไฟ	ลักษณะเก่า
เส้นใยธรรมชาติ					
ไหม	ใช่	ใช่	ใช่	ช้า	ก้อนสีดำ เปราะ
ขนสัตว์	ใช่	ใช่	ใช่	ช้า	ก้อนรูปร่างไม่แน่นอนสีดำ
เซลลูโลส	ไม่	ไม่	ใช่	ใช่	สีเทา เบา นุ่ม
เส้นใยประดิษฐ์					
อะคริลิก	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ก้อนแข็งสีดำ รูปร่างไม่แน่นอน
แอซีเตต	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ก้อนแข็งสีดำ รูปร่างไม่แน่นอน
พอลิเอสเทอร์	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ก้อนแข็งกลมสีดำ
ไนลอน	ใช่	ใช่	ใช่	ใช่	ก้อนแข็งกลมสีเทา
โลหะ (metallic)	ใช่	ใช่	ไม่	ไม่	ก้อนโลหะ
เรยอน	ไม่	ไม่	ใช่	ใช่	ไม่มีเก่า

๘.๒.๓ การละลายของเส้นใย

- ๘.๒.๓.๑ กรณีทดสอบที่อุณหภูมิห้อง ให้วางเส้นใยจำนวนเล็กน้อยลงบนกระจกนาฬิกาหรือในหลอดทดลองหรือในบีกเกอร์ ขนาด ๕๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ใส่ตัวทำละลายตามตารางที่ ๒ ลงไปให้ท่วมเส้นใย ใช้ปริมาตรตัวทำละลายประมาณ ๑ ลูกบาศก์เซนติเมตร ต่อเส้นใย ๑๐ มิลลิกรัม
- ๘.๒.๓.๒ กรณีทดสอบที่จุดเดือดของตัวทำละลาย ให้ต้มตัวทำละลายให้เดือดโดยตั้งบนเตาไฟฟ้าชนิดแผ่นเหล็ก ในตู้ดูดควัน ปรับอุณหภูมิให้ตัวทำละลายเดือดช้าๆ และระวังอย่าให้ตัวทำละลายเดือดจนแห้ง จากนั้นหย่อนตัวอย่างเส้นใยลงไปในตัวทำละลายที่เดือด
- ๘.๒.๓.๓ กรณีทดสอบที่อุณหภูมิใดอุณหภูมิหนึ่ง ให้ต้มน้ำในบีกเกอร์บนเตาไฟฟ้าชนิดแผ่นเหล็กควบคุมอุณหภูมิของน้ำให้ได้ตามที่ต้องการ ใส่ตัวอย่างเส้นใยและตัวทำละลายลงในหลอดแก้วทดลอง แล้วจุ่มหลอดทดลองลงในบีกเกอร์
- ๘.๒.๓.๔ สังเกตดูว่าเส้นใยละลายหมด หรืออ่อนตัวลงเป็นพลาสติก หรือไม่ละลาย แล้วเปรียบเทียบสมบัติในการละลายของเส้นใยตัวทำละลายตามตารางที่ ๒
- ๘.๒.๓.๕ สมบัติการละลายสามารถใช้ทดสอบหาส่วนประกอบที่เป็นโลหะ (metal component) ในเส้นใยได้ด้วยการละลายเส้นใยในเมทา - ครีซอล (m - cresol) ส่วนที่เหลือจากการละลายซึ่งมีลักษณะมันวาวจะเป็นส่วนประกอบที่เป็นโลหะ

ตารางที่ ๒ การละลายของเส้นใย
(ข้อ ๔.๒.๓)

ชนิดเส้นใย ตัวทำละลาย	กรดเกลือแอซีติก	แอซีโตน	โซเดียมไฮโป คลอไรด์	กรดไฮโดรคลอริก	กรดฟอร์มิก	1,4-ไดออกเซน	เมทา-โซลีน	ไซโคลเฮกซาโนน	ไดเมทิลฟอร์มาไมด์	กรดซัลฟูริก	กรดซัลฟิวริก	เมทา-ครีซอล	กรดไฮโดร ฟลูออริก	กรดไนตริก	กรดไนตริก
ความเข้มข้น (ร้อยละ)	100	100	5	20	85	100	100	100	100	59.5	70	100	50	63.5	63.5
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	20	20	20	20	20	101	139	156	90	20	38	139	50	100	25
เวลา (นาที)	5	5	20	10	5	5	5	5	10	20	20	5	20	5	5
แอซีเตต	ล	ล	ม	ม	ล	ล	ม	ล	ล	ล	ล	ล			
อะคริลิก	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ล	ม	ม	พ	ม	ล	ล
ฝ้ายและลินิน	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ล	ม	ม	ล	ล
ไนลอน	ม	ม	ม	ล	ล	ม	ม	ม	น	ล	ล	ล		ล	ล
พอลิเอสเตอ์	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ล	ม	ล	ม
เรยอน	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ล	ล	ม	ม	ล	ล
ไหม	ม	ม	ล	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ล	ล	ม	ม		
ขนสัตว์	ม	ม	ล	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม	ม		ล	ม

- หมายเหตุ
๑. ล หมายถึง ละลาย
 ๒. พ หมายถึง เป็นพลาสติก
 ๓. ม หมายถึง ไม่ละลาย
 ๔. น หมายถึง ไนลอน 6 ละลาย ไนลอน 6,6 ไม่ละลาย

ภาคผนวก ก.
รายชื่อแอรโรแมติกแอมีน
(ข้อ ๔.๕)

ลำดับที่	หมายเลข ซีไอเอส (CAS number)	ชื่อสาร (substance)	ชื่อสาร
1	92-67-1	biphenyl-4-ylamine 4-aminobiphenyl xenylamine	ไบฟีนิล-4-อิลามีน 4-แอมิโนไบฟีนิล ซีนิลามีน
2	92-87-5	benzidine	เบนซิดีน
3	95-69-2	4-chloro-o-toluidine	4-คลอโร-ออร์โท-โทลูอิดีน
4	91-59-8	2-naphthylamine	2-แนฟทิลามีน
5	97-56-3	o-aminoazotoluene 4-amino-2', 3-dimethylazobenzene 4-o-tolylazo-o-toluidine	ออร์โท-แอมิโนเอโซโทลูอีน 4-แอมิโน-2', 3-ไดเมทิลเอโซเบนซีน 4-ออร์โท-โทลิลเอโซ-ออร์โท-โทลูอิดีน
6	99-55-8	5-nitro-o-toluidine	5-ไนโตร-ออร์โท-โทลูอิดีน
7	106-47-8	4-chloroaniline	4-คลอโรแอนิลีน
8	615-05-4	4-methoxy-m-phenylenediamine	4-เมทอกซี-เมตะ-ฟีนิลีนไดแอมีน
9	101-77-9	4,4'-methylenedianiline 4,4'-diaminodiphenylmethane	4,4'-เมทิลีนไดแอนิลีน 4,4'-ไดแอมิโนไดฟีนิลมีเทน
10	91-94-1	3,3'-dichlorobenzidine 3,3'-dichlorobiphenyl-4,4'-ylenediamine	3,3'-ไดคลอโรเบนซิดีน 3,3'-ไดคลอโรไบฟีนิล-4,4'-อิลีนไดแอมีน
11	119-90-4	3,3'-dimethoxybenzidine o-dianisidine	3,3'-ไดเมทอกซีเบนซิดีน ออร์โท-ไดแอนิสิดีน
12	119-93-7	3,3'-dimethylbenzidine 4,4'-bi-o-toluidine	3,3'-ไดเมทิลเบนซิดีน 4,4'-ไบ-ออร์โท-โทลูอิดีน
13	838-88-0	4,4'-methylenedi-o-toluidine	4,4'-เมทิลีนได-ออร์โท-โทลูอิดีน
14	120-71-8	6-methoxy-m-toluidine p-cresidine	6-เมทอกซี-เมตะ-โทลูอิดีน พารา-ครีซิดีน

รายชื่อแโรแมติกแอมีน (ต่อ)

ลำดับที่	หมายเลข ซีไอเอส (CAS number)	ชื่อสาร (substance)	
15	101-14-4	4,4'-methylene-bis-(2-chloro-aniline) 2,2'-dichloro-4,4'-methylene-dianiline	4,4'-เมทิลีน-บิส-(2-คลอโร-แอนิลีน) 2,2'-ไดคลอโร-4,4'-เมทิลีน-ไดแอนิลีน
16	101-80-4	4,4'-oxydianiline	4,4'-ออกซีไดแอนิลีน
16	101-80-4	4,4'-oxydianiline	4,4'-ออกซีไดแอนิลีน
17	139-65-1	4,4'-thiodianiline	4,4'-ไทโอไดแอนิลีน
18	95-53-4	o-toluidine 2-aminotoluene	ออร์โท-โทลูอิดีน 2-แอมิโนโทลูอีน
19	95-80-7	4-methyl-m-phenylenediamine	4-เมทิล-เมตา-ฟีนิลีนไดแอมีน
20	137-17-7	2,4,5-trimethylaniline	2,4,5-ไตรเมทิลแอนิลีน
21	90-04-0	o-anisidine 2-methoxyaniline	ออร์โท-แอนิซิดีน 2-เมทอกซีแอนิลีน
22	60-09-3	4-aminoazobenzene p-aminoazobenzene	4-แอมิโนเอโซเบนซีน พารา-แอมิโนเอโซเบนซีน
23	95-68-1	2,4-xylydine	2,4-ไซลิดีน
24	87-62-7	2,6-xylydine	2,6-ไซลิดีน